

ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΔΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΑΝΙ ΕΡΝΟ Η ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Νόμπελ σε θαρραλέα γυναικεία πένα

«Για τη θαρραλέα και οξυδερκή γραφή της με την οποία αποκαλύπτει τις ρίζες, την αποξένωση και τους περιορισμούς που θέτει η μνήμη» τονίζει η Ακαδημία της Σουηδίας για την απόφασή της να απονείμει το φετινό Νόμπελ Λογοτεχνίας στη Γαλλίδα συγγραφέα Ανί Ερνό. Μόλις πέρυσι η ταινία «Το γεγονός» της Οντρέ Ντιγούν, που βασίστηκε στο ομώνυμο μυθιστόρημα της Ερνό, απέσπασε τον Χρυσό Λέοντα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας, ενώ η ίδια θεωρείται μία από τις κορυφαίες συγγραφείς της Γαλλίας έχοντας υπογράψει «σύγχρονα κλασικά» έργα, όπως το αυτοβιογραφικό «Τα Χρόνια» και «Ο τόπος» (κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Χατζηνικολή και Μεταίχμιο).

«Το έργο της είναι ασυμβίβαστο και γραμμένο σε εντελώς απλή και ξεκάθαρη γλώσσα. Και όταν με θάρρος και οξυδέρκεια αποτυπώνει την αγωνία της εμπειρίας της ταξικής ταυτότητας, της ντροπής, του εξευτελισμού, της ζήλιας ή της αδυναμίας να δει καθαρά ποιος είναι ο άλλος, τότε είναι που επιτυγχάνει κάτι θαυμαστό που έχει διάρκεια, υπογραμμίζει ο πρόεδρος της Σουηδικής Ακαδημίας, Αντερς Όλσον.

Καθηγήτρια

Η Ερνό είναι η πρώτη συγγραφέας από τη Γαλλία που τιμάται με το Νόμπελ μετά τον Πατρίκ Μοντιανό που βραβεύθηκε το 2014 και η 16η Γαλλίδα συγγραφέας συνολικά που έχει αποσπάσει την κορυφαία διάκριση. Γεννημένη την 1η Σεπτεμβρίου 1940 στο Ιβετό της Νορμανδίας, σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Ρουέν και αργότερα έγινε καθηγήτρια σε σχολείο. Από το 1977 έως το 2000 ήταν καθηγήτρια του Centre National d'Enseignement par Correspondance και το ντεμπούτο της στη συγγραφή το έκανε το 1974 με το μυθιστόρημα «Les amatoires vides» ή «Cleaned out», όπως μεταφράστηκε στην Αγγλία όταν κυκλοφόρησε, το 1990. Το τέταρτο βιβλίο της, επίσης αυτοβιογραφικό, με τίτλο «La Place» (Ο τόπος), ήταν εκείνο που της χάρισε την επιτυχία και την τοποθέτησε στο κλαμπ των σπουδαίων λογοτεχνών. Εκεί η Ερνό αφιγήθηκε τη σχέση της με τον πατέρα της και τη ζωή της ως παιδί σε μια μικρή γαλλική

«Το έργο της Ανί Ερνό είναι ασυμβίβαστο και γραμμένο σε εντελώς απλή και ξεκάθαρη γλώσσα», σημείωσε η Ακαδημία της Σουηδίας.

πόλη μέχρι την ενηλικίωσή της και την απόφασή της να αφήσει πίσω της την πόλη των γονιών της. Τα βιβλία της «Ο τόπος», «Μια γυναίκα» και το «Πάθος» θεωρούνται κορυφαίες στιγμές της συγγραφικής της πορείας και της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας γενικότερα.

Στο «Μια γυναίκα» αναφέρεται στο γάμο της, ενώ στο «Πάθος» διηγείται την ερωτική της ιστορία με έναν Ρώσο διπλωμάτη. Στο κορυφαίο «Τα χρόνια» αναφέρεται στην ιστορία της Γαλλίας από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έως τις αρχές του 2000, μέσα από τη γυναικεία ματιά.

«Η Ερνό δεν είναι σεμνόντυπη στο παραμικρό όταν περιγράφει τις ερωτικές της συνεντεύξεις με τον Ρώσο διπλωμάτη, όπως είναι συνήθως οι περισσότερες συνάδελφοί της. Η επιθυμία στην Ερνό γεννάει περισσότερη επιθυμία, όπως επίσης και την επιθυμία του θανάτου, την ευτυχία, την επαναφορά στη μνήμη

παλαιότερων τραυματών, όπως η έκτρωσή της. Ομως ποτέ δεν σου αφήνει την αίσθηση της ταπείνωσης. Όταν διαβάζεις το «Χάνομαι», ξεκνάς εντελώς την ντροπή που ενδεχομένως να νιώθεις όταν επιθυμείς να κάνεις έρωτα. Το βιβλίο έχει επίσης μερικές από τις πιο γλαφυρές περιγραφές της ερωτικής πράξης που μπορεί κανείς να βρει στη σύγχρονη λογοτεχνία. Και σκεφθείτε ότι γράφτηκε πριν από 32 χρόνια», υπογραμμίζει ο «Guardian» και καταλήγει: «Το «Χάνομαι» είναι κάτι σαν οδηγός για τους ερωτευμένους. Αυτούς που προσπαθούν να βρουν το κέντρο τους ενώ είναι χαμένοι στη δίνη ενός έρωτα, όπως η Ερνό με τον Ρώσο διπλωμάτη».

Σταθμοί ζωής

Ο εκδότης της Ερνό στην Αγγλία, Ζακ Τεστάρ, τονίζει για εκείνη: «Η αποστολή της είναι να γράφει για τον εαυτό της και να φτάσει στην αλήθεια με έναν τρόπο. Θεωρώ ότι

έχει γράψει για όλους τους σημαντικούς σταθμούς στη ζωή της, από την πρώτη επίγνωσή της, ως παιδί, της κοινωνικής της τάξης, καθώς προέρχεται από την εργατική τάξη, μέχρι το θάνατο του πατέρα της και της μητέρας της, την παράνομη έκτρωση που έκανε στη δεκαετία του '60, τις πρώτες σεξουαλικές της εμπειρίες, την αγάπη, το πάθος και την επιθυμία.

Το κάνει αυτό εδώ και 50 χρόνια και η δουλειά της διαθέτει μια σπάνια σαφήνεια», λέει ο Τεστάρ, που θεωρεί ότι ο Προυστ και η Σιμόν ντε Μπωβουάρ είναι οι δύο πιο προφανείς επιρροές της Ερνό.

Κατά το παρελθόν, η Γαλλίδα συγγραφέας έχει τιμηθεί με μια σειρά από διακρίσεις, όπως τα βραβεία Ρενοντό, Μαργκερίτ Ντυράς, Strega, Μαργκερίτ Γιουρσενάρ, γαλλικής γλώσσας για το σύνολο του έργου της, ενώ το βιβλίο της «Τα χρόνια» είχε αποσπάσει υποψηφιότητα για το βραβείο Booker. ■

ΑΜΒΛΩΣΗ

Η ταινία «Το γεγονός», με θέμα το δικαίωμα στην άμβλωση, που βασίστηκε σε μυθιστόρημά της, έχει βραβευτεί με Χρυσό Λέοντα